

ELU PROJEKTI PORTFOOLIO

Visuaalne analüüs minu erialal 2024

Projekti nimi (ELU veebilehel): Visuaalne analüüs minu erialal

Juhendaja: Heie Marie Treier

Liikmed: Valeria Getman, Mariete Rehesaar, Aleksei Grigorjev, Annika Naagel, Edgar Lainelo, Irene Randrüüt, Jüri Abram, Käthy Kiik, Katrena Lenzo, Kerttu Scannell, Maarja Tosin

Projekti aruanne

Projekti lähteülesanne, eesmärgi kirjeldus:

Projekti eesmärk on toetada iga üliõpilast tema isiklikus uurimistöös, avardades visuaalse analüüsi piire ning uurides, kuidas see seostub mitte ainult kunsti ja meediaga, vaid ka laiemalt kultuuri ja ühiskonnaga. Projekti "Visuaalne analüüs oma erialal" eesmärk oli uurida ja leida viise, kuidas üliõpilane võiks oma erialal visuaalseid allikaid kasutada ning kuidas integreerida visuaalset analüüsi enda erialases uurimistöös. Seoste loomine visuaalse ja tekstilise maailma vahel ja viiside leidmine kuidas üks saaks toetada teist, oli meie projekti peamine ülesanne. Rühmas oleme arutanud iga üliõpilase teemaga seotud ideid ning jaganud oma erialast lähtuvaid mõtteid ning tähelepanekuid.

Kes projektis osalesid ja millised olid visuaalanalüüsi teemad? - pange kirja oma nimi ja rääkige oma teemast

Irene Randrüüt: Minu teemaks oli Laura Mulvey loodud mõiste "mehe pilk" Leida Laiuse filmis "Libahunt". Leidsin filmist Mulvey teooriat toetavad visuaalsed ilmingud ja sidusin selle sügavamad ühiskondlikud seosed Virginie Despentes'i feministliku manifesti "King-Kongi teooria" põhimõtetega naiste agentsusest, selle kummalisest olemusest kaasaegses naiselikkuse mõistes ja selle puudumisest "Libahundi" didaktilises sõnumis.

Käthy Kiik: Minu visuaalanalüüsitavateks objektides olid "Vihurimäe" erinevate filmide postrid alates 1939. kuni 2011. aastani. Kasutasin enda analüüsis feministliku teooriate esimest ning

neljandat lainet, et paremini tõlgendada seda, kuidas feministliku liikumise areng on end avaldanud ka läbi Hollywoodi meedia. Samuti kasutasin Laura Mulvey visuaalse naudinguga ja narratiivse kino teooriat. Kolmandaks teoreetiliseks aluseks võtsin endale abiks graafilise disaini õpilase, kes aitas mul mõista erinevate teksti fontide ning värvide kasutust plakatites. Tänu nendele teooriatele oskasin analüüsida seda, kuidas feministlik liikumine end nendes plakatites avaldus ning kuidas ka värvid ja tekstitüübid koos ajastuga muutusid.

Annika Naagel: Analüüsisin A. H. Tammsaare "Tõe ja õiguse" tajutavat visuaalsust, lähtudes Wolfgang Iseri fenomenoloogilisest lugemisprotsessist. Selleks valisin teosest ühe tuntud ja olulise stseeni. Nimelt selle, kus Andresele ja Krõõdale sünnib viimaks kauaoodatud poeg, kuid selle tõttu sureb Krõõt. Stseeni visuaalsuse illustreerimiseks valisin Mark Antonius Puhkani illustratsiooni "Krõõt" ning võrdlesin seda sama stseeniga Tanel Toomi filmist "Tõde ja õigus".

Kerttu Scannell (Kasvatusteaduste MA) Lähtuvalt oma magistritöö teemast uurisin metakognitsiooni ja selle alajaotuste, kunstihariduse, kunsti-ja disainmõtlemise ning transdistsiplinaarse mõtlemise ja õppimise visualiseerimist jooniste näol akadeemilistes tekstides. Analüüsisin jooniseid lähtuvalt J. Dewey, pragmatismi ja analüütilise filosoofia (Shusterman,1992), fenomenoloogia (Viik, 2009) ning ring ja ruudu sümbolise tähenduse käsitlustest.

Aleksei Grigorjev: Olen Slaavi keelte ja kultuuri 1. kursuse tudeng. ELU projekti raames uurisin kuidas visuaalne analüüs võib olla kasulik filoloogilise jaoks. Selle jaoks mina valisin A. Bloki poeemi "Kaksteist" ja Jüri Annenkovi illustratsioonis, mis olid tehtud selleks poeemiks. Ma pidin sobitama pildid sobivate poeemi osadega.

Katrena Lenzo: Tegeledes lastega, uurisin nende joonistusi, rakendades praktilist ülesannet teemal "Laste hirmud", tuginedes psühhoanalüüsi teooriale dr Sigmund Freudilt, samuti Joseph H. DiLeo teosele "Laste joonistused diagnostilise abivahendina" ja Ants Juske raamatule "Joonistav laps" Laste joonistuste analüüsi käigus õppisin avastama varjatud sisemisi konflikte, foobiaid, ainsama ka lapse sisemist seisundit.

Mariete Rehesaar: Jaapani uuringute 2. aasta tudeng. Minu teema oli analüüsida Hayao Miyazaki animafilmi "Vaimudest viidud" nelja tegelast ja võrrelda, kuidas tehisintellekt (valitud kaks realistlikus stiilis tehtud videot) neid tegelasi kujutab. "Vaimudest viidud" on suuresti inspiratsiooni saanud religioonist ja seega keskendusin analüüsides kahele Jaapanis levinud religioonile, budismile ja *shintō*le, ning Emma Hartmani artiklile "Tradition vs. Innovation and the Creatures in Spirited Away". Uurisin, millised isikud ja folkloori tegelased võisid olla filmi tegelaste inspiratsiooniks ning vaatasin, kuidas tehisintellekt neid detaile edasi on andnud.

Valeria Getman: Olen Jaapani uuringute 2.aasta tudeng. Minu teemaks oli "Naised Jaapani

kunstis”, mille käigus analüüsisin naiste kujutamist Jaapani kunstis läbi aegade, nii meeste- kui ka naiste vaatepilgust. Uurisin, mis ajaloo sündmused ja religioonid mõjutasid naiste positsiooni ühiskonnas, ja kuidas see omakorda kajastus Jaapani kunstis. Lähtusin oma analüüsis feministlikust teooriast ja uurisin ka, kuidas feminismi liikumine jõudis Jaapanisse ning milliseid muutusi tõi see naiste ühiskonna ellu kui ka enesekehtestamisesse kunstis.

Edgar Lainelo: Olen molekulaarse bioloogia 2.aasta tudeng. Uurisin millised visualiseerimise meetodid kasutatakse bioloogias, et saada teadmisi bioloogia nähtusest. Selleks valisin sellised graafikud nagu dotplot ja valkude struktuur. Selleks lugesin erinevad õppikud ja teaduse artiklid, kus räägitakse kuidas visualiseerida valke ja näidata geenide homoloogiat.

Jüri Abram: Minu visuaalse analüüsi töö tegeleb ruumiantropoloogiaga läbi illegaalse graffiti subkultuuri. Uurisin, milline seos on avaliku ruumi ja illegaalse graffiti vahel, kuidas graffiti-kirjutajad ruumi tajuvad ning sellest lähtudes millist subkultuurilist väärtust konkreetset tüüpi kohtadele või töödele omistavad. Teoreetiliseks lähtekohaks valisin muuhulgas Henri Lefebvre kontseptsiooni 'õigus linnale', mis vaatleb kapitalistlikku avalikku ruumi läbi võõrandumise protsessi.

Maarja Tosin: Olen Tallinna Ülikooli Balti filmi, meedia ja kunstide instituudi 4.kursuse koreograafia eriala tudeng ja antud aine raames uurisin Jaapani kaasaegse tantsu *butoh* looja Tatsumi Hijikata mere äärset stseeni „Horrors of malformed man” filmis. Teoreetilises osas kasutasin Stephen Barberi raamatut „Film's Ghosts – Tatsumi Hijikata's Butoh and the Transmutation of 1960s Japan” (tõlk „Filmide kummitused – Tatsumi Hijikata Butoh ja 1960ndate Jaapani transmutatsioon”) ja selleks, et Butoh liikumise keelt ja transformatsiooni paremini mõista ka Sondra Fraleigh-i raamatut „Butoh: Metamorphic Dance and Global Alchemy” (tõlk „Butoh: Metamorfoosne tants ja globaalne alkeemia”).

Mis on projekti tulemus ja milleks seda saab kasutada? - iga üks kirjutage enda kogemuse ja teema kohta

Irene Randrüüt: Projekti tulemusena jõudsin arusaamisele, et “mehe pilk” on laiem ja sügavam mõiste kui heteroseksuaalsele erootika lembusele viitav kaameranurk, millele osutas Laura Mulvey. Leian nüüd, et “Mehe pilk” on internaliseeritud enesemääratlemise vahend nii Libahundi Tiinale kui ka tänapäevasele naisele, kelle enesehinnang endiselt kipub mehe heakskiidust sõltuma. Seda kinnitavad nii sotsiaalmeedia kui ka peavoolumeedia, kus peaministri levitatakse meeme kui “sõja-lehmast” ja endiselt domineerib naise kujutamine tuunitud objektina reklaamides ja kajastamist väärivaid tegusid teevad põhiliselt ikka mehed.

Käthy Kiik: Projekti tulemuseks oli põhjalik feministliku teooria luubi läbi koostatud analüüs

“Vihurimäe” filmi plakatitest, mis võttis arvesse erinevaid aspekte nagu riietuse muutumine, värvidega mängimine vastavalt ajastule, graafilise disaini kasutuse muutus läbi erinevate ajastute trendide. Projektist tuleb välja ka ühiskonna hoiakute muutus naiste ja meeste rolli suhtes. Selle projekti lõpptulemust saab kasutada materjalina erinevates uurimistöodes, mis käsitlevad kas näiteks feminismi laiemalt, vaadeldes seda kuidas naisi läbi aja kujutatud on, või uurimistöodes filminduse erialal, analüüsides näiteks ühiskonna hoiakute laiemat muutumist kui ka filmirežissööride väärtuste muutumist. Projekti võib ka kasutada kui väikestviisi juhti enda filmipostri kujundamisel, sest annab ülevaate sellest, kuidas erinevad disainid mõjutavad plakatite poolt edasi kanduvat meeleolu ja hoiakuid.

Annika Naagel: Tean nüüd, et kultuurispetsiifika roll kirjandusteoses on kriitilise tähtsusega selle teose visuaalmaailmale. Projekti käigus õppisin, kuidas lugeja eelnevad teadmised ja kogemused aitavad autori loodud visuaalset maailma paremini mõista ning avada. Projekti saab kasutada näiteks ilukirjandustekstide tõlketöös, sest see pöörab tähelepanu kultuurispetsiifika olulisusele ning rõhutab sellega selle säilitamise olulisust. Nii aitas see projekt ka mind.

Aleksei Grigorjev: Projekt andis mulle võimaluse mõista visuaalse uurimismeetodi tähtsust filoloogis töös. Visualiseerimine aitab luua loetud teosest mingi ettekujutuse, kuid filoloogi uurimistöö peamine objekt on sõna.

Mariete Rehesaar: Analüüsimise käigus selgus, et tehisintellekt ei kujuta detaile alati täpselt ning seetõttu muutus kohati tegelase algne olemus või roll, mis tal filmis oli antud. Projekti käigus uurisin, kuidas valmis “Vaimudest viidud” studios ja kuidas valmib tehisintellekti animatsioon ning sain teada, et animafilm valmis traditsioonilises animatsiooni stiilis ehk käsitsi kaadritega. Tehisintellekti töö käib käskluste kaudu, millel puudub traditsioonilise animatsiooni kõrval inimese täielik kontroll selle üle, mida ta teeb ja seega võib mõni algne mõte kaduma minna. Analüüsi on võimalik kasutada nii genereeriva AI-ga seotud uurimistöös kui ka sellega seotud artiklites.

Valeria Getman: Minu projekti tulemuseks oli mahukas visuaalne analüüs sellest, kuidas muutus Jaapanis naiste kujund kunstis läbi aegade, millised iluideaalid ja trendid selle käigus tekkisid ning kuidas jaapani naised nendele vastu hakkasid. Toetasin omandatud teadmisi Jaapani mees- ja naiskunstnike töödega ning ka tänapäeva meediaga. Leidsin, et naiste positsioon ühiskonnas hakkas langema kõige rohkem Edo perioodil (1603-1868). Selle perioodi religioonid ja ühiskonnakorraldus rõhutasid, et naised on ilus asi, mida omab mees. Need mõtted levisid ka järgnevasse sajanditesse ja tulevad tihti esile ka tänapäeva meedias. Feminism jõudis Jaapanisse Meiji perioodi (1868-1918) ajal ja leidis suurt toetust naiste seas. See

hakkas suurelt mõjutama naiste identiteeti Jaapani ühiskonnas ja enesekehtestamist kunstis. Kuigi olukord on märkimisväärselt paranenud, on Jaapani ühiskonnas nii mitmeid probleeme, mis ikka veel ei toeta naiste ja meeste vahelist võrdsust. Tihti kujutavad naiskunstnikud neid probleeme oma teostes ja tänapäeva meedias. Tehtud analüüsi ja materjale saan kasutada oma lõputöö kirjutamisel.

Katrena Lenzo: Ma saan paremini aru laste emotsionaalsetest ja psühholoogilistest aspektidest, sealhulgas nende hirmudest ja viisidest, kuidas neid joonistuste kaudu väljendatakse. Saadud teadmised aitavad õppida erinevaid strateegiaid ja lähenemisviise laste abistamiseks hirmude ja emotsionaalsete raskuste ületamisel. Samuti, tulemus on see, et oskan eristada erinevaid laste joonistuste tüüpe ja kasutada tehnikaid ja meetodeid nendega töötamiseks, et aidata lastel väljendada oma tundeid ja mõtteid. Kõik teadmised, mis ma sain selles projektis, aitavad mul saada tõhusamaks ja kaastundlikumaks pedagoogiks.

Kerttu Scannell: Minu eesmärgiks oli toetada oma magistritöö uurimisprotsessi ning selle ka täitsin. Visuaalsete jooniste uurimine ja oma jooniste katsetuste loomine aitas mul paremini aru saada metakognitsiooni teemast ning tõi esile erisused loov- ja teadusmõtlemise kujutamiskiiside vahel. Hea disain toetab mõistmist, selgitamist ja tulevaste küsimuste esitamist (kunsti- ja disainmõtlemise kokkupuutepunkt). Akadeemilised joonised ei pea olema igavad, kuigi peavad säilitama objektiivsuse ja selguse. Erinevate kunstihariduse, kunsti- ja disainmõtlemise, pragmatismi, metakognitsiooni, transdistsiplinaarse õppimise ja metakognitiivsete oskuste ülekande jooniste analüüs aitas mul luua seoseid ning pööras tähelepanu sellele, kuidas magistritöö sekkumise raames oma materjale luua ja esitada.

Edgar Lainelo: Tulemus on olemas isiklik kui ka grupi liikmetele. Enda tulemus on õppisin, kuidas "filosoofiliselt" vaadata teaduse joonised ja graafikud. Lisaks õppisin, kuidas kergesti ja lihtsalt seletada rasked teemad inimestele, kes bioloogia valdkonnaga ei ole tuttavad, seletada nii, et inimesed saaksid aru, millest jutt käib ja kuidas graafikuid interpreteerida. Siit tulebki tulemus ka grupiliikmetele, nad omandasid oskust mõnede graafikute lugemist ja lisaks said teadmisi bioloogia valdkonnast.

Jüri Abram: Projekti käigus selgus, et graffiti olemust mõjutab esmajärguliselt see ruum ise, kus ta asub. Oma olemuselt on ruum väga piiritletud, ent ühtlasi ääretult dünaamiline, võimaldades graffiti-kirjutajaid ruumi potentsiaali enda eesmärkide tarbeks ära kasutada. Erinevat tüüpi kohad linnaruumis omavad subkultuuri-keskselt erineva kaaluga väärtust, lähtudes paljuski riskantsusest ja konkreetsest ruumikasutusest. Tulemusi saab edasi kasutada mitmeti: linnaruumiga tegelejatel algmaterjalina, mõistmaks millist sorti ruum graffiti-kirjutajaid kõnetab; antropoloogidele või linnageograafidele ruumipraktikate näitlikustamiseks.

Maarja Tosin: Projekti tulemusena süvenes minu arusaam *Butoh* tantsu ja Jaapani filmikunsti sünergilisest suhtest ning nende mõjust visuaalsele keelele ja kunstilisele väljendusele. Mul õnnestus uurida "Horrors of Malformed Men" filmi tormist mereäärset stseeni, tuues esile selle sügavama tähenduse ja seoseid kunstiteooriatega, eriti sürrealismi, Francis Baconi, Salvador Dali ja Jim Warreni loominguga. Projekti käigus õppisin analüüsima visuaalseid stseene, mõistma nende sügavamat tähendust ja sõnumit ning siduma neid kunstilise inspiratsiooni ja mõjutustega. Antud projekti saab kasutada edasisteks uurimustöödeks ja akadeemilisteks analüüsideks *Butoh* tantsu ja Jaapani filmikunsti valdkonnas. Samuti võib see olla inspiratsiooniks kunstnikule või filmitegijale, kes soovib mõista sügavamalt visuaalse keele ja kunstilise väljenduse võimalusi ning nende mõju vaatajale. Lisaks võib see projekt anda teadmisi ja arusaama Jaapani kultuurist, kunstist ja filosoofiast laiemalt ning seeläbi rikastada kultuurilist arusaamist ja avardada kunstilist silmaringi. Kokkuvõttes võib seda projekti näha kui panust Jaapani kultuuri ja kunsti mõistmisesse ning selle mõju visuaalsele väljendusele ja kunstilisele loovusele.

Projekti tegevuskava

Tegevused	Tähtaeg
Sissejuhatus; tutvumine; materjalide tutvustamine	19. veebruar
Loengu teemad: elufilosoofia ja psühhoanalüüs	26. veebruar
Loengu teemad: Eksistentsialism ja Fenomenoloogia	04. märts
Enda visuaalanalüüsi teema püstitamine; loengu teemad: Hermeneutika ja analüütiline filosoofia	11. märts
2 rühmaks jaotumine; vahendädala esitluseks valmistumine; loengu teemad: Marxism ja feminism	18.märts
Vahendädal; rühma ankeet; tagasiside	25. märts–31.märts
Loengu teemad: Strukturalism/ poststrukturalism ja postkolonialism	01. aprill
Loengu teemad: Kanti esteetika, pragmatistlik esteetika ja AI esteetika	08. aprill
Esitluste valmistamine; lõpuesitluse päeva valimine; rühmade liitumine üheks rühmaks	15. aprill
1. esitlused: Maarja Tosina „Horrors of malformed man“ filmi Tatsumi Hijikata mere äärse stseeni tutvustamine ja põhjalik visuaalse analüüsi ettekanne. Edgar Lainelo “Visualisatsioon molekulaarbioloogias” Katrena Lenzo “Laste hirmude psühhoanalüüs” Sigmundi Freudi ja praktilised kunsti ülesanded lastega.	22. aprill

<p>2. esitlused: Valeria Getman "Naised Jaapani kunstis"; Mariete Rehesaar "Vaimudest viidud" Al-s; Aleksi Grigorjev "A. Bloki poeemiks "12" illustratsioonid"</p>	<p>29. aprill</p>
<p>3. esitlused: Irene Randrüüt "Mehe pilk" naisrežisööri loodud filmis "Libahunt" ja feministlik pilk raamatu "King-Kongi teooria" abil; Kerttu Scannell "Metakognitiivsuse ja kunstihariduse joonised akadeemilistes tekstides"; Käthy Kiik "Vihurimäe" plakatid läbi feministliku pilgu; Jüri Abram "Ruumiantropoloogia illegaalse graffiti näitel", Annika Naagel "Tõe ja õiguse" I osa visuaalselt tajutava maailma säilitamine</p> <p>Portfoolio arutelu</p>	<p>06. mai</p>

Projekti kokkuvõte

Iga õpilane lähtus oma erialast ja uurimistööst, loengutes tutvusime erinevate 20. sajandi mõttevooludega, mis olid relevantssed tudengite teemadega. Igaüks tutvus lähtuvalt huvist ja oma teemast Elkinsi tööde ja seisukohtadega ning kõik osalejad rakendasid teadmisi oma isiklikus ülesandes. Iganädalaselt jagati oma edasiminekut ja võimalusel andsid teised tudengid soovitusi ja arutasid teemat lähtuvalt oma teadmistest. Eesmärk oli suhestuda oma visuaalse materjaliga lähtuvalt valitud tekstist ja sobivast mõttevoolust, arutada koos erinevaid lähenemisviise, et luua rikkalikumaid seoseid, saada ettepanekuid teistest valdkondadest, avardada silmaringi ning luua ootamatuid seoseid ja kokkupuutepunkte. Iga tudeng süüvis projekti edenedes aina rohkem oma teemasse ning lõpuks tegid kõik esitluse oma teemal, millele järgnesid küsimused ja arutelu.

Õpikogemuse refleksioon

Valeria Getman: Liitusin projektiga selleks, et toetada oma uurimistöö edendamist järgmisel aastal, leida visuaalset materjali ja teha juba järgmiseks aastaks vajalik uurimistöö valmis. Õppisin projekti loengutes käsitletud erinevate mõttevoolude kohta ning, kuidas läbi nende visuaalset informatsiooni analüüsida. Samuti sain uusi teadmisi erinevate erialade ja teemade kohta. Eriti huvitavad esitluse teemad olid minu jaoks "Vaimudest viidud" Al-s; Graffiti-kirjutajate lähenemine linnaruumile; "Laste hirmude psühhoanalüüs" Sigmund Freudi ja praktilised ülesanded lastega. Sain nendest esitlustest väga palju uut informatsiooni, millega ma varem pole kokku puutunud ja laiendasin oma silmaringi. Esitlused olid väga huvitavad ja ka hästi läbiviidud. Arendasin ka oma koostöö- ja aja planeerimise oskusi. Lisaks oli väga huvitav kuulata ja osa võtta ühisest arutelust peale esitlusi, ning analüüsida ühiseid tunnusoone ja teemade põimumist erinevate erialade vahel. Samuti õppisin, et planeeritud tegevuskava ei pruugi alati õiget teed pidi minna, kuidas sellega leppida ja hea lahendus leida.

Katrena Lenzo: Projekti liitusin, sest mulle meeldib infot tajuda ja õppida läbi visuaalsete kanalite. Ja kuna töötan lastega ja kasutan visuaalseid abivahendeid, siis ma arvasin, et see projekt sobib mulle hästi. Kuid ma ei teadnud, millisele huvitavale teekonnale see mind viib. Õppejõud avas kardinaid, selleks, et näidata, kuidas kunsti vaadelda ning kuidas see seostub suurte maailma teooriatega. Samuti, sain aru, et loovus on kõiges ja igas asjas, mida varjavad igapäevased päevad. Eriti meeldis mulle kolleegidega suhtlemine, see oli soe, toetav ja kaasahaarav.

Kerttu Scannell: Liitusin projektiga, kuna soovisin läheneda oma magistritöö teemale, mis on hariduspsühholoogia ja kunstihariduse kokkupuutepunktis, teise nurga alt. Värskendada oma kunstialaseid teadmisi, asetada neid ühiskondlikku ja ajaolulisse konteksti ning mõtestades kunsti ja muutusi ühiskonnas mõttevoolude läbi, oli minu jaoks põnev ja tõstis teadlikkust. Õppisin, et suurt gruppi, kus kõik tegelevad individuaalse teemaga, on raskem koostööle suunata ja on vaja rohkem soojendavaid tegevusi ja tuttavaks saamist. Huvitav ja silmaringi avardav oli kuulata analüüse ja mõttekäike erinevatelt erialadelt. Loengu eelsed ja järgsed arutelud toetasid ja olid toredad. Suudan leida seoseid erinevate teemade vahel, märkan sildu ja julgelt avaldan ka nendel teemadel arvamust. Uued teadmised: akadeemilistel joonistel rõhk objektiivsusel, must-valgel värviskeemil (värvid loovad emotsionaalseid seoseid), oma "keeled" (st eelteadmiste vajalikkus pildi lugemises); "male gaze" - erinevad feminismi lained ja nende väljundid eri kultuurides; alateadlik, ajalooline ja poliitiline

kontekst avaldab mõju ühiskondlike uskumuste, harjumuste ja eelduste rakendumisele indiviidi käitumises; graffiti subkultuur kaardistab oma tegevust ja linnaruumi metakognitiivselt.

→ Teadmistepagas toetab jagamist. → Näeme silmadega, aga märkame ajuga. → Seosed, seosed, seosed!

Edgar Lainelo: Liitusin projektiga, kuna see oli projekt, mis paistis teistest välja. Lugeses sisukorda ja mis on projekti eesmärgid sain aru, et see on koht, kus saan 1) Õppida, mis on minu jaoks täiesti uus, 2) Laiendada oma oskuseid. Leidsin huvitavaid inimesi, kes näitasid mulle sellist "maailma osa", millest ma minevikus pole üldse mõelnud. See projekt tõeliselt laienes minu silmaringi.

Mariete Rehesaar: Liitusin projektiga, sest visuaalne analüüs on selline teema, millest olen huvitatud, aga pole sellega väga tegelenud ning see projekt andis mulle võimaluse. Algselt oli minu osa mõeldud selleks, et aidata mind artikli kirjutamisel, aga nüüd tunnen, et saaksin selle pöörata ka oma uurimistööks. Sain uusi teadmisi selliste mõttevoolude kohta, mille kohta ma varem midagi ei teadnud ja sain uut teada ka nende mõttevoolude kohta, millega olin varem juba tuttav. Minu jaoks oli kõige rohkem silmaringi avardav mehe ja naise pilk ning feministlik traumanarratiiv, sest need on teemad, mis on väga tõsised ja sügavad. Samamoodi ka esitlus, mis analüüsis "Tõde ja õiguse" Krõõda surma stseeni, mille puhul oli väga huvitav, kui sügavalt on võimalik ühest stseenist midagi välja lugeda. Projekti juures oli märkimisväärne see, kuidas tuli kokku palju erineva tausta ja erialaga inimesi, aga esitluste lõpus tekkis alati arutelu ja ühe esitleja teema sai siduda teise esitleja teemaga.

Jüri Abram: Liitusin selle ELU projektiga seetõttu, et olin varasemalt visuaalse analüüsi meetoditega tutvunud, ent mitte süvitsi läinud. Olin oma potentsiaalsele lõputöö teemale mõeldes veendunud, et soovin uurida graffiti kui ruumipraktikat laiemas võtmes ning James Elkins 'i maailma nägemise viisid ja Henri Lefebvre 'õigus linnale' avardasid mu arusaama, andes piisava tõuke analüüsima ruumi läbi illegaalse graffiti praktika.

Üksteisele esitluste tegemine ja nende kuulamine oli mulle isiklikult projekti kõige põnevam osa. Tugevuseks tooksin välja erinevate erialade vaatepunktid ja mõttekäigud, mis rikastasid diskussiooni ja andsid vajalikku tagasisidet. Edaspidi on kindlasti lihtsam märgata seoseid pealtnäha väga erinevate teemade vahel. Lisaks andis see projekt teadmise, et visuaalset analüüsi on võimalik teha praktiliselt kõige kohta ning kindlasti saab see järgnevate ülesannete täitmisel oluliseks komponendiks.

Käthy Kiik: Liitusin antud ELU projektiga, sest varasem kokkupuude kunsti ning selle analüüsiga oli mul väga minimaalne ning projekti kirjeldus oli inspireeriv, kutsudes just liituma ka neid, kellel selline taust puudub. Tahtsin laiendada enda teadmisi erinevate kunsti liikumiste ning teooriate osas. Samuti tahtsin ka leida viise, kuidas oma igapäevasesse töösse rohkem visuaalseid materjale siduda ning lihtsalt loomingulist mõtlemist avardada. Projektist õppisin

väga paljude erinevate kunsti teooriate ning liikumiste kohta. Kõige huvitavam oli minu jaoks see, et sai kuulda teiste projekti liikmete projektide kohta ning näha seda, kuidas ühte teooriat saab kasutada täiesti erinevatel erialadel analüüsimiseks. Õppisin ka erinevate erialade vahelise koostöö kohta palju ning sain tuttavaks erinevate perspektiividega, mis minu tavalisest õppetööst päris kaugele jagunesid.

Maarja Tosin: Kui antud projekti nägin ELU projektide veebilehel läks mu silm õnnest särama. Olen alati armastanud visuaalset analüüsi ja rõõm oli näha, et seda saab õppida koos Heiega. Olin innustatud, et saan taas õppida kunstiajalugu, käia olulisi hetki kunstist läbi ja õppida palju head ja kasulikku juurde. Kunst on minu suur armastus ja samuti tants. Oma bakalaureusetöös uurin tugevalt Jaapani kaasaegset tantsu Butoh-t ja olin rõõmus, et saan selle antud projekti kaasa tuua. Butoh tantsu ja Jaapani filmikunsti uurimine tundus mulle põnev ja väljakutsuv ning ma nägin selles võimalust avastada uut, põnevat ja arendada silmaringi. Projektiga liitudes õppisin mitmeid olulisi asju. Esiteks, sain parema arusaama Butoh tantsu olemusest ja selle sügavamast tähendusest Jaapani kultuuris. Lisaks sain teadmisi Jaapani filmikunsti ajaloost ja olulisematest suundumustest. Uurimistöö käigus avardasin oma arusaama visuaalse analüüsi meetoditest ja kunstiteooriatest ning õppisin neid rakendama praktilistes näidetes. Kõige olulisem on see, et ma avastasin palju uut teavet ja ideid Butoh tantsu ja Jaapani filmikunsti kohta, millest ma varem ei teadnud. Näiteks sain ma parema arusaama Butoh tantsu filosoofilistest ja spirituaalsetest alustest ning selle mõjust Jaapani filmitegijatele ja kunstnikele. Samuti avastasin mitmeid seoseid Jaapani kunsti ja lääne kunstiliikumiste vahel, mis aitasid mul laiemalt mõista kunsti universaalseid teemasid ja väljendusvahendeid. Kokkuvõttes oli projekt minu jaoks äärmiselt rikastav kogemus, mis andis mulle uusi teadmisi, avardas mu arusaama kunstist ja kultuurist ning innustas mind jätkama uurimistööd selles valdkonnas.

Irene Randrüüt: Liitusin projektiga "Visuaalne analüüs oma erialal" seetõttu, et idee leida visuaali kaudu erinevate valdkondade ühisosa tundus intrigeeriv. Meeldis ka see, et põhirõhk oli iga osaleja isiklikul arengul endale olulises valdkonnas. Peale projektis osalemist tunnen, et olen teinud oma erialal sammu edasi ja projekti osaks olnud tegevused on toetanud minu arengut minu erialal, ehk kirjandusteaduses. Loetud kirjandus ja õppejõu soovitatud minu teemaga otsesemalt seotud lisalugemine on avardanud minu pilku nii kirjandusteaduse alal kui ka isiklikus plaanis. Iganädalased kohtumised olid inspireerivad ja oli väga huvitav kohtuda tudengitega teistelt erialadelt. Just see, et kõik lähtusid oma erialasest huvist ja jagasid grupiga oma teadmisi, muutis selle kogemuse vägagi huvitavaks. Oli õpetlik näha ka seda, kuidas ajaplaneerimine ja grupi liikmete erinevused mõjutasid projekti kulgu ja kuidas me

projekti lõppfaasis siiski sujuvat koostööd tegema hakkasime.